

[Hækkerup.]

linger saa at sige alene. Det forekommer mig paa Forhaand ikke sandsynligt, at Kommissarius skulde have godkendt dette.

Naar det senere i Redegørelsen meddeles, at Direktør Enrum havde Planer om at starte et Selskab, som kunde give ham Beskæftigelse, hvis hans Ansættelse i A. E. G. blev definitivt afbrudt, og at man saa kom ind paa den Tanke, at dette Selskab kunde benyttes paa den Maade, at det paatog sig de Forpligtelser, A. E. G. ikke mente at kunne paatage sig, saa vil jeg meget gerne vide, hvem „man“ er, for det er jo det springende Punkt.

Jeg er fuldkommen klar over, at Direktør Enrum, som man formentlig, uden at gaa ham for nær, kan betegne som en meget smart Forretningsmand, har haft den Tanke, men Problemet er, om andre, der har Tilknytning til A. E. G.s Ledelse, har haft den samme Tanke.

Jeg gaar videre og hæfter mig ved nogle Bemærkninger om Forholdet mellem Scanelectric og A. E. G., hvorom Kommissarius siger: Det har fra alle Sider været Forudsætningen, at Scanelectric ikke vilde udnytte de engelske Repræsentationer, saa længe de var af Interesse for A. E. G. „Fra alle Sider“ staar der. Jeg spørger den højtærede Minister: vil det ogsaa sige fra Direktør Enrums Side? Det er afgjort ikke mit Indtryk, naar jeg studerer denne Sag.

Jeg vender tilbage til Spørgsmaalet om de supplerende Undersøgelser, Kommissarius maa antages at have foretaget, for det staar der i hans Redegørelse, og jeg peger paa det Sted i Redegørelsen, hvor Kommissarius taler om, at det engelske Selskab havde sendt et Kontraktudkast, der ikke lød paa A. E. G. men paa Scanelectric, men hvor Kommissarius om alt dette siger, at den foretagne Undersøgelse har godtgjort, at Landsretssagfører Hjermind ikke har talt med de engelske Herrer om Overførelse af Kontrakten til Scanelectric. Der vil jeg gerne spørge, om denne supplerende Undersøgelse har udstrakt sig til de engelske Herrer, som i Breve til deres danske Forretningsforbindelser har hævdet det modsatte.

Jeg er naturligvis fuldkommen klar over, at Kommissarius paa det Grundlag, han har, saa vidt jeg kan se, maa følge den almindeligt anerkendte Retsgrundsatning: in dubio pro reo, men her staar vi ved det afgørende, og jeg synes det maa klares, om han har undersøgt den Side af Sagen.

Naar Kommissarius i sin Konklusion bl. a. siger, at han ej heller finder Grund til at betvivle, at det ikke fra nogen Side har

været Hensigten gennem Scanelectric at opnaa nogen Fordel paa A. E. G.s Bekostning, saa tillader jeg mig endnu en Gang at nævne Direktør Enrums Navn. Jeg forstaar, at den højtærede Minister stiller sig helt bag denne Redegørelse, men jeg vil gerne sige paa min Gruppens Vegne, at vi ikke finder denne Redegørelse fuldt ud tilfredsstillende. Jeg har fremdraget forskellige Punkter her, som jeg vil bede den højtærede Minister undersøge. Jeg er klar over, at den højtærede Minister ikke er i Stand til paa staaende Fod at besvare disse Spørgsmaal, men kunde tænke mig, at den højtærede Minister foranledigede en Undersøgelse og senere gav det høje Ting Meddelelse om Resultatet af denne Undersøgelse, hvis Nødvendighed er indiskutabel, naar denne Sag skal klarlægges over for Offentligheden.

Den højtærede Minister gjorde den Bemærkning, at Administratorerne i visse Tilfælde har været noget uforsigtige, og jeg tror, at denne forsigtige Form at sige det paa kan tiltrædes, men før jeg kan afgøre, om den Formulering, den højtærede Minister her har valgt, er rigtig, tror jeg, at de Problemer, jeg har tilladt mig at pege paa, maa klares.

Der er en enkelt konkret Ting, jeg vil fremdrage af den højtærede Ministers Tale, og det er den højtærede Ministers Udtalelse om, at Administratorer, der vil købe de Selskaber, de administrerer, maa fratræde Administrationen. Saa vidt jeg fik fat i det af den højtærede Ministers Redegørelse, er der solgt en Del administrerede Selskaber — 25 eller saadan noget —, og jeg benytter Lejligheden til at spørge, i hvor mange Tilfælde Administratorer eller dem nær staaende Personer har købt disse Selskaber.

Jeg vil gerne konkludere mine Betragtninger derhen, at jeg beder den højtærede Minister undersøge de Ting, jeg har fremdraget vedrørende Kommissarius' Redegørelse og senere give Tinget Besked om det Resultat, den højtærede Minister maatte være kommet til.

Lorentzen: Jeg sad nede paa min Plads og tænkte: det er da godt, du ikke er Handelsminister, naar man skal eksamineres saa kraftigt, som det ærede Medlem Hr. Hækkerup vilde eksaminere Handelsministeren — selv om jeg mener, at Handelsministeren har læst denne Sag meget nøje igennem —, for jeg maa sige, at hvis jeg stillede mig i Handelsministerens Sted, saa vilde det være mig ganske umuligt at besvare alle de mange Forespørgsler, som det ærede Medlem Hr. Hækkerup rettede. Men til Slut kom der en